
Dziecinów, st. 22, gm.
Sobienie-Jeziory, woj. mazowieckie,
AZP 62-69/68

Informator Archeologiczny : badania 34, 106-107

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W związku z wynikami ubiegłorocznych prac wykopaliskowych na tym stanowisku oraz z ciągłym niszczeniem cmentarzyska przez dziką eksploatację piasku z wydmy, na której było ono położone, stało się konieczne dokładne przebadanie wykopami sondażowymi jak największego obszaru tej wydmy. Wytyczono 27 wykopów obejmujących powierzchnię około 6 arów. W tych wykopach odkryto 6, w większości zniszczonych, grobów kultury pomorskiej oraz 2 obiekty o funkcjach rytualnych czy też mieszkalnych: palenisko i dołek posłupowy.

Groby te były wyposażone przeważnie we fragmenty naczyń glinianych i przedmioty krzemienne.

Brak przedmiotów metalowych, dość częstych na tego typu stanowiskach. Wykonano analizę antropologiczną znalezionych w grobach spalonych kości ludzkich i zwierzęcych.

W wyniku wykopalisk stało się możliwe określenie granic cmentarzyska, lecz niestety nie udało się natrafić na ślady wykopów pochodzących z badań prowadzonych w latach 1873-74.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w Muzeum Regionalnym w Radomsku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w publikacji Muzeum Regionalnego w Radomsku.

Badania będą kontynuowane.

Dolna, st. 3, gm. Leśnica,
woj. opolskie, AZP 94-40/1

patrz: neolit

Dopiewo, st. 29, gm. *loco*,
woj. wielkopolskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

DZIECINÓW, st. 22,
gm. Sobienie-Jeziory,
woj. mazowieckie, AZP 62-69/68

- osada kultury łużyckiej ze schyłku epoki brązu i wczesnej epoki żelaza
- cmentarzysko kultury pomorskiej i kultury grobów kloszowych z wczesnej epoki żelaza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 30 czerwca do 28 lipca przez Mirosławę Andrzejewską (autorka sprawozdania, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie). Finansowane przez WKZ w Warszawie. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 450 m².

Celem tegorocznych badań była eksploracja stanowiska w partiach najbardziej zagrożonych eksploatacją piasku (najlepiej zachowane części wschodnia i południowa wyniesienia) oraz wyspowo, w obrębie wybieżyska, w miejscach występowania pozostałości warstwy humusowej.

Pozostałości warstwy osadniczej ujawniały się w postaci nieregularnych, niejednorodnie przebarwionych przemyć i przegłębień. W ich zasięgu wyróżniono paleniska i jamy o nieustalonym przeznaczeniu, zawierające na ogół mało obfity materiał ceramiczny wskazujący na ich związek z kulturą łużycką. Paleniska – koliste, nieckowate jamy o silnie nawęglonym wypełnisku – dostarczyły niezwykle interesującego materiału w postaci licznych kości zwierzęcych, muszli, ułamków ceramiki (obiekty 24, 28, 43, 44).

Na badanym obszarze (również w obrębie zachowanych w wyrobisku „wysp”) odsłonięto 7 grobów kloszowych. Wszystkie ujawniały się na granicy warstwy ornej i żółtego piasku. Ich stropy były naruszone w trakcie orki, a zawartość niekiedy częściowo przemieszczona. W obiektach nr 31 i 41 zarejestrowano interesujący element obrządku pogrzebowego polegający na otaczaniu klosza wieńcem z licznych, częściowo przepalonych fragmentów ceramiki, pochodzących głównie z cienkościennych, zdobionych dzbanków. Z wypełniska silnie naruszonego grobu (obiekt nr 29) pochodzą ułamki 2 zapinek. Są to fragmenty brązowych sprężynek osadzonych na żelaznych osiach. W obiekcie nr 21

pochówek ciałopalny był złożony w niecce wymoszczonej skorupami potłuczonych, w większości przepalonych naczyń. Wśród obiektów niewątpliwie związanych z cmentarzyskiem interesujący jest również obiekt nr 45 składający się wyłącznie z ułamków kilku naczyń, tworzących zwarte, koliste skupisko. Poza zasięgiem systematycznie eksplorowanych wykopów, w obrywie piaśnicy odsłonięto pozostałości grobu kloszowego (obiekt nr 16). Łącznie zadokumentowano 30 obiektów, w większości związanych z osadą kultury łużyckiej lub cmentarzyskiem kultury pomorskiej i kultury grobów kloszowych.

Wyniki dotychczasowych badań wskazują, że kontynuacji cmentarzyska można się spodziewać przede wszystkim w częściach zachodniej i północnej stanowiska, natomiast osady w częściach południowej i zachodniej. Brak obiektów we wschodniej partii badanego obszaru może świadczyć o osiągnięciu granicy stanowiska w tym rejonie bądź całkowitym zniszczeniu obiektów kulturowych (zwłaszcza spodziewanych w tej części grobów ciałopalnych) wskutek długotrwałej, intensywnej eksploatacji powierzchni.

Pozostałości osady sugerują gospodarczy i być może obrzędowy charakter odkrytych obiektów. Ponieważ nie natrafiono do tej pory na ślady obiektów mieszkalnych, należy sądzić, że jedynie dalsze badania na obszarze znajdującym się poza bezpośrednim zasięgiem wybierzyska piaśnicy mogą wyjaśnić specyfikę stanowiska.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Wiadomościach Archeologicznych”. Badania będą kontynuowane.

Dzierżnica, st. 35, gm. Dominowo,
woj. wielkopolskie

patrz: neolit

Giebułtów, st. 8, gm. Książ
Wielki, woj. małopolski,
AZP 95-59

patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

GŁUCHOWO, st. 1,
gm. Komorniki,
woj. wielkopolskie,
AZP 53-26/133

- osada kultury pucharów lejkowatych
- osada kultury amfor kulistych
- osada kultury łużyckiej (IV EB- Ha C)
- osada i cmentarzysko kultury pomorskiej
- osada kultury przeworskiej
- osada z okresu wczesnego średniowiecza
- osada z okresu późnego średniowiecza

Ratownicze badania wykopaliskowe na trasie autostrady A2, przeprowadzone od 27 kwietnia do 30 października pod kierunkiem mgr. Tomasza Skorupki (Muzeum Archeologiczne w Poznaniu). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Trzeci sezon badań.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Fontem Archeologii Posnanienses”, vol. 41, 2005.

Badania będą kontynuowane.

Głuchowo, st. 24,
gm. Komorniki,
woj. wielkopolskie

patrz: neolit

GORZEW, st. 4,
gm. Pabianice, woj. łódzkie,
AZP 67-50/4

- osada kultury łużyckiej (okres halszacki)

Ratownicze badania archeologiczne.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Łódzkich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. VII, s. 195-212.